

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. prosince 2021, v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Miketové a soudců JUDr. Milana Ihnáta a Mgr. Petra Tajduse, o odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně, obžalovaného: František M.,** narozený xxx, a **poškozené PointS Czech s.r.o.**, IČ: 27200698, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 7. října 2020, č. j. 3 T 9/2017-613,

takto:

I.

Z podnětu odvolání státního zástupce a poškozené PointS Czech s.r.o. se podle § 258 odstavec 1 písmeno b), f) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno b) trestního řádu se nově rozhoduje, že

obžalovaný

František M., narozený xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

je vinen,

že

jako jednatel společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, srozuměn s tím, že způsobí společnosti, ve které vykonával funkci jednatele, škodu, nechal dne 7. 10. 2015 úmyslně ze skladu společnosti PNEU PLUS s.r.o. ve Strážnici na Moravě vyskladnit 1 000 kusů pneumatik značky YOKOHAMA 205/55R 16 TL 91H V902A, 74/F/C v celkové hodnotě nejméně 1 276 550 Kč v majetku společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, které následně dodal společnosti PNEU PROCHÁZKA s.r.o., IČ: 29139163, se sídlem Drnovská 1058, 161 00 Praha s tím, že na odběr

uvedeného zboží vystavil uvedené společnosti fakturu číslo 15105044, ze dne 12. 10. 2015, na částku 1 646 422,80 Kč s poskytnutím dodatečné slevy ve výši 1 646 420 Kč, ač musel vědět, že hodnota dodaných pneumatik v uvedeném množství není pouhých 2,80 Kč, po zaokrouhlení 3 Kč, kdy shora popsaným jednáním porušil povinnost při výkonu funkce jednatele společnosti postupovat s péčí řádného hospodáře, která je mu uložena a vyplývala z ust. § 159 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a z ust. § 51 a násl. zák. č. 90/2012Sb., o obchodních korporacích, a úmyslně tak snížil majetek společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín a svým jednáním jí způsobil škodu v celkové výši nejméně 1 276 550 Kč,

tedy

porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek a tím jinému způsobil značnou škodu,

čímž spáchal

přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se:

Podle § 220 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě majetkové škody poškozené společnosti PointS Czech s.r.o., IČO 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, částku 1 276 550 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená společnost PointS Czech s.r.o., IČO 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Odvolání obžalovaného Františka M. se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

1. Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 7. 10. 2020, č. j. 3 T 9/2017-613, byl obž. František M. uznán vinným přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, za což byl podle § 220 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody způsobené trestným činem poškozené spol. PointS Czech s r.o. částku 1 055 000 Kč a podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla jmenovaná poškozená společnost se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti citovanému rozsudku podali včas a řádně odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně, obž. František M. a poškozená spol. PointS Czech s.r.o.

3. Státní zástupce v písemném odůvodnění odvolání uvedl, že odvolání je podáno v neprospěch obžalovaného proti výroku o vině i trestu. Konstatuje, že okresní soud opětovně vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl ke skutkovým zjištěním, o nichž nejsou důvodné pochybnosti. Reaguje však na závěr skutkové věty rozsudku, a to ohledně způsobení škody spol. PointS Czech s. r. o. kdy, pokud jde o celkovou výši způsobené škody, soud neuvádí, zda je uvedená finanční částka s daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) či bez DPH. Je pravdou, že soud stanovil škodu dle zpracovaného znaleckého posudku a v odůvodnění rozsudku uvádí, že poškozená společnost ani státní zástupce nepředložili soudu žádný důkaz, kterým by bylo možné ověřit, zda a v jaké výši byla odvedena poškozenou společností DPH státu, či zda a v jaké výši došlo k jejímu případnému vrácení poškozené společnosti od finančního úřadu. Proto při rozhodování o náhradě způsobené škody pracuje s hodnotou pneumatik bez DPH. Státní zástupce má však za to, že ve skutkově větě mělo být k finanční částce 1 055 000 Kč uvedeno bez DPH. K tvrzení soudu dále uvádí, že jednatel poškozené společnosti Tomáš H. dne 3. 2. 2019 doložil osobně na státní zastupitelství vyjádření, že na základě dodacího listu z PNEU PLUS vystavili firmě PNEU SERVIS PROCHÁZKA s. r. o. fakturu č. 15106241 na částku 1 390 000 Kč bez DPH, kdy tuto fakturu mají evidovanou v účetnictví a řádně z ní odvedli DPH. Pokud jde o výrok o trestu, má státní zástupce za to, že délka podmíněného trestu odnětí svobody i zkušební doba jsou nepřiměřeně mírné, kdy se domnívá, že obžalovanému měla být uložena přiměřená povinnost, aby podle svých sil nahradil způsobenou škodu tak, jak je uvedeno v § 82 odst. 2 tr. zákoníku. Závěrem navrhl, aby krajský soud z podnětu jím podaného odvolání podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil napadený rozsudek a dle § 259 odst. 3 tr. ř. sám nově rozhodl o úpravě způsobené škody ve skutkové větě, o uložení přísnějšího podmíněného trestu odnětí svobody s delší zkušební dobou a upravil výrok o náhradě škody.

4. Obž. František M. v písemném odůvodnění odvolání vypracovaném obhájcem uvedl, že nesouhlasí s postupem Krajského soudu v Ostravě, který předcházel vydání napadeného rozsudku. Krajský soud vyslovil svůj závazný právní názor, avšak na základě chybných skutkových závěrů. Okresnímu soudu bylo nařízeno opětovně vyslechnout znalce Ing. Krupku i přesto, že byl vyslechnut již v hlavním líčení. Odvolací soud zasahuje do zásady volného hodnocení důkazů okresního soudu a vnucuje okresnímu soudu vlastní hodnocení důkazů. Měl za to, že krajský soud nebyl oprávněn nařizovat změnu hodnocení důkazů okresnímu soudu, neboť sám v odvolacím řízení důkazy neprovedl. Odvolací soud může do způsobu hodnocení důkazů okresního soudu zasáhnout pouze v případě, pokud hodnotí důkazy v rozporu s jejich obsahem, logicky vadně, případně vychází z důkazů získaných nezákonným způsobem. Krajský soud se pouze neztotožnil s hodnocením soudu I. stupně ohledně subjektivní stránky obžalovaného. Obžalovaný napadl rozsudek pro podstatné vady předcházejícího řízení s tím, že okresní soud provedl změnu svých závěrů, kterou si nezákonně vynutil odvolací soud. Výše popsaný postup krajského soudu spolu se změnou názoru okresního soudu měl vliv na správnost a nezákonnost přezkoumávané části napadeného rozsudku. Okresní soud pochybil, v důsledku čehož došlo k porušení ustanovení o zjištění skutkového stavu věci, volného hodnocení důkazů, zásady vyhledávací a zásady oficiality dle § 2 odst. 4, 5, 6 tr. ř. Rovněž byla porušena ustanovení, jimiž se zabezpečuje právo obhajoby a právo na spravedlivý

proces. Obžalovaný dále vytkl napadenému rozsudku nejasnost a neúplnost skutkových zjištění. Nesouhlasil, že by porušil povinnosti jednatele jednat s péčí řádného hospodáře a způsobil tak spol. PointS Czech s.r.o. škodu. Neexistoval žádný předpis ani nařízení o nakládání s evropskými bonusy. Obžalovaný jednal v dobré víře udržet strategického partnera, díky kterému společnost generovala vysoké zisky. Bylo poukázáno na ust. § 159 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) a § 51 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“). Obžalovaný ve svém jednání nebyl nijak omezen, byl oprávněn jednat samostatně a při výkonu funkce měl v podstatě neomezenou pravomoc. Nikdy nebyl předložen předpis zakazující přerozdělování bonusů mezi členy spol. PointS s.r.o. Dále poukázal na ust. § 1 odst. 2 OZ a § 1982 OZ, kdy co není zákonem zakázáno, je účastníkům občanskoprávních vztahů povoleno, přičemž ohledně vzájemného započtení pohledávky není potřeba písemné dohody. Obžalovaný prodejem pneumatik chtěl za spol. PointS Czech s.r.o. započíst část dluhu vůči PNEU Procházka a jednal se záměrem pomoci společnosti generovat budoucí zisk z dalších potenciálních bonusů. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný společnost ekonomicky pozvedl, zvýšil obrat i zisky. Spolupráce s PNEU Procházka s.r.o. byla výhodná, obžalovaný chtěl spolupráci udržet a prohloubit s tím, že mělo jít o užší spolupráci (fúzi). Spol. PointS Czech s.r.o. na základě spolupráce čerpala evropské bonusy, o čemž svědčí i chování jednatele H. (viz e-mail z 23. 12. 2015). Pokud se jedná o předmětné pneumatiky YOKOHAMA, byly nabídnuty za nižší cenu členům, nečlenům i partnerům PointS. Téměř nikdo o ně neprojevil zájem. Šlo o obtížně prodejné zboží, kdy plynutím času bylo na trhu neprodejným. Obžalovaný jako správný hospodář nevyplacené bonusy vyrovnal započtením nepotřebných pneumatik, nepoužil finanční hotovost. Chtěl ušetřit i za nájemné za nepotřebné pneumatiky. Výše majetku spol. PointS Czech s.r.o. se jednáním obžalovaného nezmenšila, společnost na jednání obžalovaného vydělala, neboť nevydala hotovost a zbavila se starého, téměř neprodejného zboží. Napadený rozsudek trpí extrémním nesouladem právních závěrů se skutkovými zjištěními. Okresní soud se nevypořádal s obhajobou obžalovaného. Odůvodnění a hodnocení skutkového stavu vyznívá opačně, než ze skutečností vyplývá. Závěry napadeného rozsudku jsou hrubě pochybné a nepřijatelné. Obžalovaný měl za to, že ze strany okresního soudu došlo k tzv. selekci důkazů, kdy odkázal na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 888/14. Okresní soud se dopustil deformace důkazů a vyvodil skutková zjištění, která v žádném smyslu nevyplývají z provedených důkazů. Okresní soud tedy porušil ust. § 2 odst. 5, 6 tr. ř., § 125 odst. 1 tr. ř. a § 134 odst. 2 tr. ř. Okresnímu soudu dále byly vytknuty pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. V této souvislosti obžalovaný v odvolání stručně popsal obsah některých provedených důkazů, zejména výpovědí obž. Františka M. a svědků H., P., S., B. a K., znaleckého posudku a věcného důkazu zvukového záznamu. Obsah těchto citovaných důkazů následně vyhodnotil způsobem uvedeným v bodech 30. až 38. odvolání. Po svém hodnocení důkazů dospěl k závěru, že okresní soud má nedostatečná skutková zjištění, což by mělo vést krajský soud ke zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci s pokynem k provedení dalších důkazů. S ohledem na shora uvedené obžalovaný opět poukázal na zásadu „in dubio pro reo“. Obžalovaný dále vytkl napadenému rozsudku porušení ustanovení trestního zákoníku a trestního řádu. Nebylo prokázáno, že by naplnil svým jednáním objektivní a subjektivní stránku trestného činu. Okresní soud dospěl k nesprávným právním závěrům a nesprávně aplikoval právní normu. Okresní soud při nezměněném skutkovém stavu dospěl k závěru, že u obžalovaného je dána subjektivní stránka trestného činu. Má za to, že absentuje jak subjektivní, tak objektivní stránka přečinu porušování povinností při správě cizího majetku a skutek není trestným činem. Okresní soud dále porušil právo na spravedlivý proces dle § 36 Listiny základních práv a svobod, čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Z principu presumpce neviny dle § 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobody a § 2 odst. 2 tr. ř. plyne i zásada, dle které, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti, které nelze odstranit provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Obžalovaný dále okresnímu soudu vytkl, že mu byl uložen nepřiměřeně přísný trest, kdy okresní soud nepřihlédl dostatečně ke všem polehčujícím

okolnostem. Závěrem obžalovaný navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen dle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr. ř. a věc byla podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena soudu I. stupně k novému projednání.

5. Poškozená spol. PointS Czech s.r.o. v písemném odůvodnění odvolání vypracovaném advokátem Mgr. Lukášem Stočkem uvedla, že odvolání zaměřuje proti výroku o náhradě škody, který považuje za nesprávný. Přílohou odvolání jsou dokumenty o úhradě DPH na výstupu z předmětných pneumatik, kdy má za to, že obžalovaný by měl být zavázán taktéž k úhradě škody spočívající v zaplacené DPH a ne jen k náhradě škody spočívající v hodnotě samotných pneumatik. Jednatel poškozené společnosti u svého výslechu u hlavního líčení dne 7. 3. 2017 uvedl, že poškozená společnost následně vystavila Pneu Procházka fakturu na obvyklou cenu. Z tohoto plnění řádně odvedla také DPH. Z doložených dokumentů je zřejmé, že poškozené společnosti nevznikla pouze škoda spočívající jen v hodnotě pneumatik, ale také v hodnotě za uhrazenou DPH. Pokud by soud neakceptoval právní názor poškozené společnosti o škodě spočívající v uhrazené DPH ve výši 291 000 Kč, bylo by namístě přiznat poškozené společnosti nejméně škodu odpovídající DPH vypočtené z částky, na kterou byly pneumatiky znaleckým zkoumáním oceněny. V případě, že bude jako základ daně považována částka 1 055 000 Kč, tak DPH činí částku 221 550 Kč. Není pochyb o tom, že DPH poškozená společnost uhradila a to ve výši 291 900 Kč. Závěrem bylo navrženo, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o náhradě škody a zavázal obžalovaného k náhradě škody poškozené společnosti ve výši 1 346 900 Kč, alternativně k náhradě škody ve výši 1 276 550 Kč.

6. Odvolání byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.), oprávněnými subjekty (§ 246 odst. 1 písm. a), b), d) tr. ř.) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.

7. Ve věci se jedná již o druhé rozhodnutí krajského soudu, kdy poprvé Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl rozsudkem ze dne 29. 1. 2019 č. j. 3 T 9/2017-551, kterým byl obžalovaný dle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěn pro skutek popsaný v obžalobě a usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2019 sp. zn. 6 To 253/2019 byl rozsudek okresního soudu z podnětu odvolání státního zástupce a poškozené PointS Czech s.r.o. podle § 258 odst. 1 písm. b, c tr. ř. zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. ř. byla věc vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení.

8. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytýkaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláními vytýkány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla podána odvolání. Jelikož obžalovaný, státní zástupce a poškozená PointS Czech s.r.o. podali odvolání proti všem výrokům napadeného rozsudku, bylo povinností odvolacího soudu přezkoumat výrok o vině, trestu a náhradě škody. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu obžalovaného. Nebylo tedy důvodu ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.

9. Po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl krajský soud k závěru, že odvolání státního zástupce a poškozené PointS Czech s.r.o. jsou částečně důvodná. Skutková zjištění okresního soudu jsou neúplná, neboť se řádně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Krajský soud se neztotožnil s výší způsobené škody na pneumatikách YOKOHAMA, kdy okresní soud ve výroku napadeného rozsudku uvedl celkovou hodnotu, resp. celkovou způsobenou škodu ve výši nejméně 1 055 000 Kč bez daně z přidané hodnoty. V důsledku tohoto pochybení rovněž nesprávně rozhodl o uplatněném nároku poškozené PointS Czech s.r.o. na náhradu majetkové škody. Bylo prokázáno, že poškozená PointS Czech s.r.o. je plátcem daně z přidané hodnoty a výše způsobené škody činí v daném případě nejméně 1 276 550 Kč s DPH. S ohledem na shora uvedená pochybení krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce a

poškozené PointS Czech s.r.o. podle § 258 odst. 1 písm. b), f) tr. ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 písm. b) tr. ř. po doplnění dokazování o důkazy, které dosud provedeny v hlavním líčení nebyly, nově rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku shora.

10. S ohledem na uplatněné odvolací námitky státního zástupce a poškozené PointS Czech s.r.o. krajský soud doplnil ve veřejném zasedání dne 9. 12. 2021 dokazování. V souladu s ust. § 213 odst. 1 tr. ř. byly k důkazu provedeny listinné důkazy. Z notářského zápisu ze dne 1. 11. 2004 sp. zn. NZ 1226/2004, N 1327/2004 sepsaného notářským kandidátem JUDr. Lubomírem Mikou, jako zástupcem notáře JUDr. Jiřího Fleischera, bylo zjištěno, že obsahuje společenskou smlouvu o založení společnosti s ručením omezeným s názvem SERVIS POINT GROUP s.r.o., ve které je v bodě IX. upravena působnost jednatelů společnosti, když do působnosti jednatelů patří zejména obchodní vedení společnosti ve všech věcech, které nepatří do působnosti valné hromady. Jednatelé jsou povinni vést seznam společníků, jednou za 3 měsíce informovat společníky o záležitostech společnosti a rozhodovat o použití rezervního fondu. Za společnost jedná a podepisuje jednatel. Ke všem úkonům, jejichž předmětem je hodnota či plnění vyšší jak 250 000 Kč pro jeden úkon, je třeba předchozího písemného souhlasu vyjmenovaných společníků. Toto omezení jednatelského oprávnění není účinné vůči třetím osobám. Z výpisu z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že obchodní firma SERVIS POINT GROUP s.r.o. má od 30. 3. 2013 název PointS Czech s.r.o. Obžalovaný byl jednatelem od 25. 9. 2012 do 11. 12. 2015. Z výdajového pokladního dokladu spol. PointS Czech s.r.o. (č. l. 624) bylo zjištěno, že byla uskutečněna platba dne 21. 12. 2015 ve výši 1 121 992 Kč. Z faktury (č. l. 625) bylo zjištěno, že dodavatel PointS Czech s.r.o. vystavil odběrateli PNEU PROCHÁZKA s.r.o. fakturu č. 15106241 s datem vystavení 12. 11. 2015 a datem splatnosti 26. 11. 2015 na 1 000 ks pneumatik YOKOHAMA 205/55 R 16 TL 91H V902A, 74/F/C na celkovou částku 1 390 000 Kč bez DPH, celkem s DPH 1 681 900 Kč. Z přiznání k dani z přidané hodnoty (č. l. 626) bylo zjištěno, že PointS Czech s.r.o. přiznala ve zdaňovacím období listopad 2015 daň z přidané hodnoty v celkové výši 1 121 992 Kč. Z výpisu z účtu spol. PointS Czech s.r.o. (č. l. 627) u České spořitelny a.s. bylo zjištěno, že dne 21. 12. 2015 byla uskutečněna platba ve výši 1 121 992 Kč. Z přehledu daní z přidané hodnoty za měsíc listopadu 2015 spol. PointS Czech s.r.o. byl zjištěn přehled tuzemských plnění.

11. Po doplněném dokazování krajský soud tyto důkazy a důkazy provedené okresním soudem vyhodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř. a dospěl ke skutkovým závěrům, že obžalovaný jako jednatel společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, srozuměn s tím, že způsobí společnosti, ve které vykonával funkci jednatele, škodu, nechal dne 7. 10. 2015 ze skladu společnosti PNEU PLUS s.r.o. ve Strážnici na Moravě vyskladnit 1 000 kusů pneumatik značky YOKOHAMA 205/55R 16 TL 91H V902A, 74/F/C v celkové hodnotě nejméně 1 276 550 Kč v majetku společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín, které následně dodal společnosti PNEU PROCHÁZKA s.r.o., IČ: 29139163, se sídlem Drnovská 1058, 161 00 Praha. Na odběr uvedeného zboží vystavil uvedené společnosti fakturu číslo 15105044 ze dne 12. 10. 2015 na částku 1 646 422,80 Kč s poskytnutím dodatečné slevy ve výši 1 646 420 Kč, ač musel vědět, že hodnota dodaných pneumatik v uvedeném množství není pouhých 2,80 Kč, po zaokrouhlení 3 Kč, kdy shora popsaným jednáním porušil povinnost při výkonu funkce jednatele společnosti postupovat s péčí řádného hospodáře, která je mu uložena a jak vyplývala z ust. § 159 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a z ust. § 51 a násl. zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, a úmyslně tak snížil majetek společnosti PointS Czech s.r.o., IČ: 27200698, se sídlem Lužická 1237/29, 741 01 Nový Jičín a svým jednáním jí způsobil škodu v celkové výši nejméně 1 276 550 Kč.

12. Krajský soud upravil oproti rozsudku okresního soudu pouze výši způsobené škody na vyskladněných pneumatikách YOKOHAMA 205/55 R 16 TL 91H V902A, 74/F/C na částku nejméně 1 276 550 Kč s DPH. Uvedená výše škody byla prokázána závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika znaleckého ústavu Česká znalecká a.s. (č. l. 509b-510), z kterého bylo zjištěno,

že k datu 7. 10. 2015 činila hodnota 1 ks dodané pneumatiky od 1 055 Kč do 1 320 Kč bez DPH. Krajský soud vycházel z hodnoty nejméně prokázané výše způsobené škody za 1 ks pneumatiky, tj. 1 055 Kč, za 1 000 ks pneumatik celková škoda 1 055 000 Kč. Bylo prokázáno, že poškozená spol. PointS Czech s.r.o. byla plátcem DPH a uskutečnila daňové plnění za výše uvedené zboží. Za těchto okolností způsobená škoda obsahuje i DPH ve výši 21 %. Celková výše způsobené škody tedy činí nejméně 1 276 550 Kč. Ve zbytku krajský soud zcela převzal skutkové závěry okresního soudu, se kterými se v plném rozsahu ztotožnil a na tyto odkazuje.

13. Vina obžalovaného je prokazována důkazy provedenými okresním soudem a rovněž dokazováním doplněným ve veřejném zasedání, a to výše uvedenými listinnými důkazy a jejich hodnocením. Krajský soud odkazuje na hodnocení důkazů okresním soudem obsažené v bodě 30. (str. 17, 18 napadeného rozsudku), se kterým se ztotožňuje, s výjimkou shora uvedených závěrů krajského soudu týkajících výše způsobené škody. Rozsudek okresního soudu dostatečně respektuje povinnosti vyplývající z § 2 odst. 5 tr. ř., kdy okresní soud provedl veškeré dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Okresní soud provedené důkazy vyhodnotil způsobem odpovídajícím ust. § 2 odst. 6 tr. ř. a na hodnocení důkazů je možno odkázat, neboť s takovýmto způsobem hodnocením důkazů se krajský soud ztotožnil (s výjimkou shora uvedeného pochybení). Soud I. stupně vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logickým a přesvědčivě zdůvodněným postupem se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Soudu I. stupně není možno vytýkat, že by některý důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění (s výjimkou shora uvedeného pochybení).

14. Nad rámec hodnocení důkazů okresním soudem je možno uvést, že obžalovaný v rámci své obhajoby připustil základní skutečnosti vyplývající ze skutkové věty napadeného rozsudku s tím, že však popřel, že by svým jednáním porušil povinnosti při výkonu funkce jednatele společnosti postupovat s péčí řádného hospodáře a že by tímto způsobil škodu ve výši nejméně 1 055 000 Kč bez DPH. Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že prodejem 1 000 ks pneumatik spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. (viz. vystavená faktura ze dne 12. 10. 2015 na částku 1 646 422,80 Kč), na které spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. následně poskytl dodatečnou slevu ve výši 1 646 420 Kč, a za pneumatiky tak požadoval pouze částku 2,80 Kč, uhradil spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. nárok na výplatu bonusů, který této firmě měl vzniknout za prodeje pneumatik v období 2012-2014. Má za to, že postupoval zákonným způsobem, nepoškodil společnost, naopak společnosti pomohl se zbavit starých hůře prodejných pneumatik a z hlediska dalšího vývoje udržel jako partnera spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. Krajský soud shodně jako okresní soud obhajobě obžalovaného neuvěřil a má ji za vyvrácenou provedenými důkazy, a to výpověďmi svědků Tomáše H., Moniky B., Zdeňky Ž., Pavla B., Milana J. ml., Milana J. st., Rudolfa S. a Tomáše K., závěry znaleckého posudku z oboru ekonomika znaleckého ústavu Česká znalecká a.s. a výpovědí znalce Vladimíra Krupky a provedených listinných důkazů. Spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. nikdy nebyla společníkem spol. PointS Czech s.r.o., nebyla členem sítě PointS Czech. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. spolupracovala s PointS Development v B2B systému EIOS, nebyla partnerem sítě PointS. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. nabízela v rámci systému EIOS pneumatiky, čímž vzrostly prodeje v síti PointS a spol. PointS Czech s.r.o. následně vzrostly i částky na bonusech vyplácených centrálou PointS Development. Bonusy vyplácené centrálou PointS Development pro PointS Czech s.r.o. nikdy nebyly vypláceny jednotlivým společníkům ani jiným prodejcům. Tyto sloužily pouze k financování chodu spol. PointS Czech s.r.o., k rozvoji jeho sítě, odměnám jednatelů, reklamě, školení, harmonizaci atd. Tyto závěry vyplývají jak z listinných důkazů, tak zejména z výpovědí svědků Tomáše H. a Tomáše K. a jsou rovněž potvrzovány závěry shora uvedeného znaleckého posudku. Rozdílná situace nastala v případě vyplácení tzv. lokálních

bonusů, které byly vypláceny jednotlivými dodavateli pneumatik, které byly vázány na obrat nebo na počty prodaných kusů, a tyto byly těmito dodavateli ev. přímo výrobci vypláceny podle úspěšnosti jednotlivým prodejcům. Tuto skutečnost potvrzuje ve své výpovědi např. svědek Rudolf S. a vyplývají i z dalších provedených důkazů. Výplata těchto bonusů je však zcela rozdílná oproti výplatě a přerozdělování bonusů poskytnutých od centrály PointS Development pro spol. PointS Czech s.r.o. Dlouhodobě, fakticky od založení společnosti, byly bonusy vyplácené centrálou PointS Development ve prospěch PointS Czech s.r.o. vždy používány na rozvoj společnosti, jak bylo uvedeno výše a nikdy nebyly z těchto prostředků vypláceny individuální bonusy pro jednotlivé členy, resp. společníky PointS Czech s.r.o. V daném případě je nutno ještě zdůraznit, že spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. ani nebyla členem nebo společníkem PointS Czech s.r.o. Spolupracovala pouze v rámci B2B sítě EIOS. Pokud tedy obžalovaný tvrdil, že spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. vznikl automatický nárok na vyplacení bonusu z centrálních bonusů poskytnutých PointS Development ve prospěch PointS Czech s.r.o., tak toto tvrzení neodpovídá zjištěnému stavu a je pouze účelovou obhajobou obžalovaného, vedenou snahou vyvinit se z protiprávního jednání, které je mu kladeno za vinu, a obhájit svůj nezákonný postup. Je možno připustit, že spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. vznikl blíže nevyčíslený nárok na výplatu bonusů za účast v B2B systému EIOS, avšak v průběhu řízení nebylo prokázáno, v jaké konkrétní výši tento nárok vůbec vznikl. Ve spol. PointS Czech s.r.o. nebylo nikdy rozhodnuto, z jakých prostředků a v jaké výši bude případný bonus spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. vyplacen, byl to pouze obžalovaný, který se svévolně rozhodl tento „bonus“ vyplatit způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku. V této souvislosti je možno uvést, že obžalovaný byl při svém rozhodování ve vztahu k vlastní společnosti vázán společenskou smlouvou ze dne 11. 11. 2004, zejména čl. IX., dle kterého ke všem úkonům, jejichž předmětem je hodnota či plnění vyšší jak 250 000 Kč pro jeden úkon, je potřeba předchozího písemného souhlasu vyjmenovaných společníků. Takovýto souhlas si však obžalovaný nikdy nevyžádal, ani se o to nepokusil. Uvedené ujednání jej omezovalo pouze ve vztahu k vlastní společnosti, ve vztahu ke třetím osobám je však neúčinné. Obžalovaný si byl velmi dobře vědom, že nikdy z centrálně vyplacených bonusů nebyly rozdělovány částky pro jednotlivé prodejce, případně společníky, a i přes tuto skutečnost postupoval způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku. Skutečnost, že tzv. centrální bonus (evropský bonus 2015) byl určen pouze k rozvoji spol. PointS Czech s.r.o. a nebyl určen ani zčásti k výplatě ve prospěch spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., vyplývá z listinných důkazů a to vyjádření spol. PointS Development (č. l. 580-583). Z provedených důkazů, zejména výpovědí svědků Tomáše H., Moniky B., Zdeňky Ž. i Pavla B. a listinných důkazů vyplývá, že obžalovaný vyvedl ze spol. PointS Czech s.r.o. majetek, a to pneumatiky YOKOHAMA, což provedl formou vystavení faktury ve prospěch spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., jak vyplývá z výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný osobně nikdy faktury nevystavoval, toto prováděly zejména svědkyně B. a Ž. Obžalovaný si byl vědom nezákonnosti svého postupu, o čemž svědčí ta skutečnost, že vystavil fakturu dne 12. 10. 2015 v 06:10 hod. (č. l. 153, 487), se snažil zamaskovat tím, že ji dne 14. 10. 2015 v 06:16 hod. stornoval (č. l. 489). Nelze opomenout ani následné chování obžalovaného při jednání s jednatelem Tomášem H., svědkem Tomášem K., advokátem Mgr. Lukášem Stočkem a dalšími osobami 11. 11. 2015. Z pořízeného audio záznamu vyplývá, že obžalovaný si byl vědom protiprávnosti svého postupu a žádal ostatní účastníky schůzky, zdali by mu nepomohli problém vyřešit. Byl si vědom, že postup, který zvolil, nebyl zákonným postupem, a pokud měly být vyplaceny bonusy spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., měly být vyplaceny z poskytnutých bonusů, o čemž by však museli rozhodnout společníci spol. PointS Czech s.r.o. Obžalovaný, vědom si svého pochybení, podepsal ručitelské prohlášení (č. l. 567) a současně i odstoupil z funkce jednatele (č. l. 50). O skutečnosti, že obžalovaný se uvedeným způsobem snažil vyvést majetek ve prospěch spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. a přesto, že byl jednatelem spol. PointS Czech s.r.o. a měl zastupovat zejména její zájmy a takto nečinil, svědčí skutečnosti vyplývající z výpovědi svědka Tomáše K., dle které obžalovaný přislíbil PNEU PROCHÁZKA s.r.o. výplatu evropských bonusů, přičemž tuto skutečnost jednotlivým společníkům nesdělil. Poté, co převedl pneumatiky a

stornoval fakturu, zjišťovali, co obžalovaný dělá, a zjistili, že se pohybuje u PNEU PROCHÁZKA s.r.o., event. v Alcaru v Praze, případně byl doma, což svědčí o tom, čí zájmy na závěr svého působení ve firmě PointS Czech s.r.o. zastupoval. O tom, že obžalovaný nejednal ani s úmyslem vyplatit případný bonus pro spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., svědčí skutečnost, že výplata takového bonusu v konkrétní výši nebyla dopředu nikdy dohodnuta a v průběhu řízení se ani nepodařilo prokázat, v jaké výši by případně mohl být tento bonus vyplacen. Je tedy možno uzavřít, že obžalovaný nikdy nejednal s druhým jednatelem, eventuálně společníky, o výplatě bonusů v konkrétní výši pro spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. předtím, než vyvedl majetek PointS Czech s.r.o. formou prodeje pneumatik s extrémní slevou. Nikdy nezískal souhlas společníků PointS Czech s.r.o. s výplatou bonusů z centrálního bonusu poskytovaného PointS Development ve prospěch spol. PointS Czech s.r.o.

15. Krajský soud právně kvalifikoval protiprávní jednání obž. Františka M. jako přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný porušil podle zákona mu uloženou povinnost spravovat cizí majetek a tím jinému způsobil značkou škodu. Trestné činnosti se dopustil formou přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájmy chráněné zákonem a takto učinil. Objektem trestného činu dle § 220 tr. zákoníku jsou majetková práva v nejširším smyslu, přičemž nepřímo je chráněn i zvláštní vztah důvěry mezi osobou, které patří určitý majetek a tím, kdo je povinen ho opatrovat nebo spravovat. Předmětem útoku je zde cizí majetek, a to nejen věci, ale též další majetkové hodnoty. Věcmi jsou všechny hmotné předměty, které jsou ovladatelné a slouží k potřebám lidí. Pokud se jedná o cizí majetek, jedná se o věci považované za cizí ve vztahu k pachateli, jestliže ten není jejím vlastníkem, popř. výlučným vlastníkem oprávněným věc držet, užívat apod. Jednání zde spočívá v tom, že pachatel způsobí jinému škodu dle § 220 odst. 1 tr. zákoníku nikoli malou a dle § 220 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku škodu značnou. Podstatou trestného činu je tedy jednání (konání nebo opomenutí), kterým vzniká škoda na cizím majetku, ale nevyžaduje se, aby se tím pachatel nebo někdo jiný obohatil nebo získal jinou výhodu. Za škodu považujeme újmu, která nastala a projevuje se v majetkové sféře poškozeného (zmenšení jeho majetku nebo ušlý zisk) a je objektivně vyjádřitelná obecným ekvivalentem, tj. penězi. Skutečnou škodou se zde rozumí jakékoli zmenšení hodnoty opatrovaného nebo spravovaného majetku, k němuž by nedošlo, kdyby byl majetek spravován nebo opatrován řádně. Značnou škodou se rozumí škoda dosahující částky nejméně 1 000 000 Kč (§ 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku ve znění po novele zák. č. 333/2020 Sb.). Povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek mají osoby, které jsou povinny spravovat záležitosti jiných osob, pokud je v tom zahrnuta i povinnost péče o jejich majetek nebo nakládání s ním. Povinnost může být uložena ustanovením zákona nebo určitou smlouvou. Přitom nemusí být výslovně nazvána jako povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek. Podstatné je, že jejím obsahem je to, co se rozumí opatrováním nebo správou cizího majetku. Povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek uložená zákonem má celá řada osob na základě různých právních předpisů, v tomto konkrétním případě se jedná o člena statutárního orgánu obchodní společnosti ve vztahu k majetku této obchodní společnosti (§ 159 odst. 1 OZ, § 51 odst. 1 ZOK a § 52 odst. 1 ZOK). Z těchto zákonných ustanovení vyplývá povinnost členů statutárního orgánu vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, kterou lze považovat též za povinnost náležitě spravovat majetek obchodní společnosti. Nositelem povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek může být i právnická osoba, resp. fyzická osoba jednající v rámci činnosti právnické osoby, přičemž povinnost jí vzniká ze zákona nebo na základě smlouvy. V daném případě se jedná o vztah mezi členem statutárního orgánu právnické osoby ve vztahu k majetku patřícímu právnické osobě, který je založen přímo zákonným ustanovením (viz. shora). Porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek spočívá v tom, že pachatel jedná v rozporu s obecným nebo konkrétním obsahem takové povinnosti. K porušení povinnosti spravovat cizí majetek dochází především konáním pachatele (aktivní činností), zejména takovými dispozicemi s cizím spravovaným majetkem, při kterých pachatel neobdrží do spravovaného majetku odpovídající protihodnotu, např. když prodá

cizí majetek za nepřiměřeně nízkou cenu (k porušení povinnosti spravovat cizí majetek může dojít také opomenutím, ne však v této projednávané věci). Například dochází k tomu, že pachatel činí dispozice s cizím majetkem, zejména pak v souvislosti s podnikatelskou činností, kdy dochází k uzavírání nevýhodných obchodů či jiných smluv na úkor opatrovaného nebo spravovaného majetku. Takové porušení lze např. spatřovat v tom, že člen statutárního orgánu svévolně převede její majetek na sebe nebo jinou obchodní společnost. Okolnost, že určitá osoba byla oprávněna prodat spravovaný cizí majetek, sama o sobě nevylučuje možnost její trestní odpovědnosti za trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 tr. zákoníku, pokud uvedená osoba takový majetek např. úmyslně prodala za nižší cenu, než jaká byla jeho hodnota. Při posouzení, zdali byl spáchán tento trestný čin, je podstatné zjistit skutečně dosažitelnou (tržní) cenu, za niž bylo možné spravovaný majetek prodat. Z hlediska subjektivní stránky se pro trestní odpovědnost za shora uvedený trestný čin vyžaduje úmyslné zavinění pachatele dle § 15 tr. zákoníku (viz. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2181 – 2201). Dle § 159 odst. 1 OZ, kdo přijme funkci člena volného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou, s nezbytnými potřebnými znalostmi a pečlivostí. Dle § 51 odst. 1 ZOK pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou. Dle § 51 odst. 2 ZOK člen statutárního orgánu může požádat nejvyšší orgán obchodní korporace o udělení pokynu týkajícího se obchodního vedení; tím není dotčena jeho povinnost jednat s péčí řádného hospodáře. Podle § 52 odst. 1 ZOK při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, že vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace.

16. V projednávané věci obžalovaný jako jednatel spol. PointS Czech s.r.o. byl povinen dodržovat zákonné povinnosti, které měl uloženy ust. § 159 OZ a § 51 odst. 1 ZOK a § 52 odst. 1 ZOK, a to povinnost spravovat cizí majetek, přičemž byl povinen jednat s péčí řádného hospodáře. Ve vztahu ke společníkům spol. PointS Czech s.r.o. byl rovněž vázán základním vnitřním předpisem společnosti a to společenskou smlouvou, dle které byl povinen si nechat schválit obchodní transakce, jejíž plnění bylo vyšší než 250 000 Kč. V daném případě se však jednalo o zcela nestandardní „obchodní operaci“, při které obžalovaný ze společnosti fakticky vyvedl majetek v hodnotě nejméně 1 276 550 Kč (1 000 ks pneumatik YOKOHAMA), které „prodal“ za celkovou částku 3 Kč. Je nepochybné, že takový postup obžalovaného není možno považovat za běžnou obchodní transakci, při které společnost dodává zboží jiné společnosti a tato jí za zboží uhradí tržní cenu. Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný si nikdy nevyžádal a nikdy ani neobdržel písemný, ani ústně projevený souhlas společníků spol. PointS Czech s.r.o., aby takovýmto postupem byl vyplacen možný prodejní bonus spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. Obžalovaný tímto jednal zcela svévolně proti zájmům spol. PointS Czech s.r.o. a nejednal ani s nezbytnou loajalitou vůči PointS Czech s.r.o., když nejednal v její prospěch, ale umožnil, aby se spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., obohatila na úkor spol. PointS Czech s.r.o. čímž jednal v rozporu s ust. § 159 odst. 1 OZ. Obžalovaný rovněž nejednal s péčí řádného hospodáře dle § 52 odst. 1 ZOK. Krajský soud přitom vycházel z toho, že přihlédl k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace, kdy za takovéto osoby krajský soud považuje např. svědka Tomáše H. – druhého jednatele spol. PointS Czech s.r.o., event. Tomáše K., jednoho ze společníků PointS Czech s.r.o. Z výpovědí obou těchto svědků je možno učinit závěr, že obžalovaný nejednal s péčí řádného hospodáře, když prodal pneumatiky a způsobil tak škodu v celkové výši 1 276 550 Kč, přičemž k takovému postupu v neprospěch spol. PointS Czech s.r.o. nebyl oprávněn, neboť spol. PointS Czech s.r.o. nikdy nevyplácela v minulosti z centrálního bonusu finanční prostředky jiným subjektům. Obžalovaný v žádném případě nepostupoval pečlivě a v zájmu spol. PointS Czech s.r.o., byl si vědom od samotného počátku, že jedná nezákonným způsobem a svým jednáním úmyslně způsobí škodu spol. PointS Czech s.r.o. Výše způsobené škody byla v daném případě

objektivizována provedenými listinnými důkazy, zejména však znaleckým posudkem z oboru ekonomika, znaleckého ústavu Česká znalecká a. s., dle kterého byla stanovena nejnižší tržní hodnota pneumatiky YOKOHAMA ve výši 1 055 Kč bez DPH, což za 1 000 ks dodaných pneumatik činí částku 1 055 000 Kč bez DPH, resp. částku 1 276 550 Kč s DPH 21%, kdy tímto je naplněn znak způsobené značné škody přesahující částku 1 000 000 Kč. Obžalovaný tímto svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku.

17. K odvolacím námitkám obžalovaného týkajícím se obsahu usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2019, č. j. 6 To 253/2019-574 krajský soud konstatuje, že v rámci odvolacího řízení proti napadenému rozhodnutí krajský soud, jako soud odvolací nemůže přezkoumávat své vlastní pravomocné rozhodnutí, když k tomuto není ze zákona oprávněn. Je možno pouze uvést, že krajský soud v tomto rozhodnutí okresnímu soudu vytknul nedostatečné hodnocení provedených důkazů, kdy okresní soud hodnotil pouze některé důkazy a některé zcela opomenul. Okresnímu soudu bylo nařízeno, aby v patřičném směru dokazování doplnil a důkazy hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř. V usnesení o vrácení věci není nikde vysloven závazný právní názor dle § 264 odst. 1 tr. ř., který by zavazoval okresní soud k tomu, jakým konkrétním způsobem je povinen hodnotit provedené důkazy a jaké z nich má vyvodit skutkové a právní závěry. Okresní soud v napadeném rozhodnutí hodnotil provedené důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. ř. na základě zásady volného hodnocení důkazů, což podrobně rozvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které je možno odkázat. Z tohoto důvodu krajský soud vyhodnotil tuto námitku jako nedůvodnou.

18. Tvrzení, že obžalovaný svým jednáním pozvedl spol. PointS Czech s.r.o. a že se jednalo o užší spolupráci (fúzi) se spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., krajský soud považuje za vyvrácenou provedenými důkazy. Skutečnost o tzv. fúzi nevyplývá ani z výpovědi svědka Petra P., který uvedl, že měli pouze ústní dohodu o spolupráci, v důsledku čehož získali lepší nákupní ceny. Následně bylo podepsáno memorandum, kdy spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. byla zařazena do systému B2B systému EIOS, nikdy nebyla společníkem nebo členem spol. PointS Czech s.r.o. nebo spol. PointS Development. Z výpovědí svědků H. ani K. nevyplynulo, že by mělo dojít ke spojení obou společností. Skutečnost, že krátkodobě spol. PointS Czech s.r.o. vzrostly celkové bonusy, je nepopiratelná, v daném případě však spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. mohly být vypláceny bonusy lokální od jednotlivých výrobců a dodavatelů pneumatik, jak vyplývá z výpovědi svědka Rudolfa S. Centrálně vyplacený bonus nebyl nikdy určen k výplatám bonusů jednotlivým prodejcům, event. dodavatelům.

19. Tvrzení, že obžalovaný prodával pneumatiky YOKOHAMA, které nikdo z členů a partnerů spol. PointS Czech s.r.o. již nechtěl, a že se jednalo o staré zboží, které se stávalo na trhu neprodejným, a proto provedl zápočet pohledávky nepotřebných pneumatik na dluh vůči spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., neodpovídá zjištěnému stavu. Nejprve je nutno uvést, že z výpovědí svědků i závěrů znaleckého posudku vyplývá, že byť se jednalo o starší pneumatiky, byly řádně uskladněny a byly stále dobře prodejné, přinejmenším za částku 1 055 Kč bez DPH, což je přiměřená tržní cena. Skutečnost, že obžalovaný uvádí, že se snažil započíst „svoji pohledávku nepotřebných pneumatik na dluh vůči spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o.“ rovněž neodpovídá skutečnosti. Na základě provedeného dokazování nebylo zjištěno, že by v účetnictví spol. PointS Czech s.r.o. byl zjištěn dluh vůči spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o., za nevyplacené bonusy. Jedná se pouze o opakovaná, ničím konkrétním nepodložená tvrzení obžalovaného, která krajský soud považuje za účelová, vedená snahou vyvinit se z protiprávního jednání. Konkrétní výše nevyplaceného bonusu nebyla nikdy vyčíslena. Za této situace obžalovaný ani nemohl provést tzv. zápočet formou prodeje „nepotřebných pneumatik“, když ani nevěděl, na jakou částku má být hodnota pneumatik započtena. O tom, že se nejedná ani o zápočet, svědčí i obsah vydané faktury, která neobsahuje žádné údaje o tzv. zápočtu. Majetek spol. PointS Czech s.r.o. se fakticky zmenšil, neboť obžalovaný odprodal pneumatiky v hodnotě 1 276 550 Kč za částku pouze 3 Kč a o tuto částku i s DPH se zmenšil majetek spol. PointS Czech s.r.o.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

20. Pokud je namítána nesprávnost skutkových zjištění a v této souvislosti jsou v odvolání obžalovaným hodnoceny jednotlivé provedené důkazy, tak krajský soud k tomuto uvádí, že je právem obžalovaného hodnotit důkazy, jak sám uzná za vhodné, v daném případě však toto hodnocení neodpovídá ust. § 2 odst. 6 tr. ř. Obžalovaný se svým vlastním způsobem hodnocení důkazů snaží podpořit svou verzi průběhu celé události. Krajský soud se s tímto způsobem hodnocení neztotožňuje, přičemž v podrobnostech odkazuje na hodnocení důkazů ze strany okresního soudu, jakož i odůvodnění tohoto rozhodnutí shora.

21. Krajský soud zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování výslechem svědka Ing. Lubomíra V. pro nadbytečnost, jehož výslech by nemohl přinést žádné nové skutečnosti než ty, které byly dosud zjištěny provedeným dokazováním a hodnocením důkazů. Svědek by se mohl vyjádřit pouze k celkovým prodejům pneumatik za spol. Continental Barum s.r.o. a ke skutečnosti, který prodejce za určité časové období prodal nejvíce pneumatik tohoto výrobce. Tato skutečnost je však pro krajský soud nepodstatná, neboť uvedený svědek není členem, ani společníkem spol. PointS Czech s.r.o., ani spol. PointS Development a již vůbec nemůže být obeznámen s vnitřním chodem jednotlivých společností a způsoby, jakými byly přerozdělovány lokální bonusy, event. centrální bonusy ze spol. PointS Development. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že spol. PNEU PROCHÁZKA s.r.o. se nepodílela na přerozdělování tzv. centrálně vyplacených bonusů ze spol. PointS Development.

22. Krajský soud se ve svém rozhodnutí nezabýval každou jednotlivou nepodstatnou námitkou obžalovaného, neboť po vyhodnocení zásadních námitek obžalovaného se shodl se skutkovými a právními závěry okresního soudu, včetně jeho odůvodnění a svou povinnost tak splnil v rámci povahy rozhodnutí a okolností provedených důkazů v dostatečném rozsahu, viz např. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van De Hurk v. Nizozemsko č. 16034/90 ze dne 19. 4. 1994 ve věci Ruiz Torija v. Španělsko č. 18390/91 ze dne 9. 12. 1994, ve věci Hiro Balani versus Španělsko č. 18064/91 ze dne 9. 12. 1994 a ve věci Higgisová a další, versus Francie č. 20124/1992 ze dne 19. 2. 1998, jakož i ve věci Helle v. Finsko č. 20772/1992 ze dne 19. 2. 1997, nebo II. ÚS 832/12, podle kterých nelze chápat odůvodnění rozhodnutí tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument.

23. Vzhledem ke změně výroku o vině napadeného rozsudku krajský soud nově rozhodl o trestu obžalovaného. Okresním soudem byly správně zjištěny k osobě obž. M. skutečnosti důležité pro rozhodnutí o trestu, jak vyplývají z odůvodnění napadeného rozsudku (bod 31 str. 18, 19), ze kterých krajský soud při ukládání trestu vycházel.

24. Při úvahách o druhu a výši trestu krajský soud vycházel z ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a k závažnosti spáchaného trestného činu k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. V opise rejstříku trestů nemá žádný záznam. Při stanovení druhu a výměry trestu krajský soud shledal u obžalovaného polehčující okolnost dle § 41 písm. p) tr. zákoníku, kdy vedl před spácháním trestného činu řádný život. Krajský soud neshledal žádnou přitěžující okolnost dle § 42 tr. zákoníku. Povaha a závažnost spáchaného trestného činu je určována zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Konkrétní povahu a závažnost spáchaného trestného činu u obžalovaného krajský soud vyhodnotil jako vyšší, když obžalovaný porušil zejména zájem společnosti na ochraně majetkových práv, přičemž je rovněž chráněn zvláštní vztah důvěry mezi osobou, které patří určitý majetek, a tím, kdo je povinen ho opatrovat nebo spravovat. Trestné činnosti se dopustil ve formě přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. S ohledem na shora uvedené krajský soud dospěl k závěru, že na obžalovaného je možno působit ještě trestem výchovným. Obžalovanému byl uložen podle § 220 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Trest je uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, která dle § 220 odst. 2 tr. zákoníku je v rozpětí od 6 měsíců do 5 let. Podle §§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku

byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku, tj. na samé spodní hranici zákonné trestní sazby umožňující odložit výkon trestu na dobu od 1 do 5 let, kdy krajský soud při ukládání trestu zohlednil skutečnost, že obžalovaný je osobou netrestanou, která se dosud nedostala do konfliktu s normami trestního práva a z jeho strany se jedná o exces z jinak řádně vedeného způsobu života. Rovněž bylo nutno zohlednit skutečnost, že od spáchání trestného činu v říjnu 2015 uběhlo již více než 6 let. Krajský soud dospěl k závěru, že shora uložený trest je adekvátním jak s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestných činů, pro které je obžalovaný odsuzován, tak s poukazem na jeho osobu, možnost jeho nápravy a v neposlední řadě by měl trest splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence kriminality. Obžalovaný se upozorňuje, že během zkušební doby podmíněného odsouzení se nesmí dopustit žádné trestné činnosti ani přestupku, jinak by soud mohl rozhodnout o tom, že uložený trest vykoná ve věznici příslušného typu.

25. Obecně konstatovaná odvolací námitka státního zástupce, že obžalovanému byl uložen nepřiměřeně mírný trest a měly mu být uloženy i další přiměřené povinnosti a omezení v době běhu zkušební doby bez toho, že by své návrhy státní zástupce blíže rozvedl, byla shledána nedůvodnou. Jak již bylo výše konstatováno, obžalovaný je osobou netrestanou, dosud vedl řádný způsob života, přičemž od spáchání trestné činnosti uplynulo více než 6 let. Ukládání jakéhokoliv přísnějšího trestu by dle krajského soudu bylo v rozporu se zásadou uvedenou v § 38 odst. 2 tr. zákoníku, že tam, kde postačuje uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Krajský soud má za to, že uložená trestní sankce je v daném případě dostačující, měla by obžalovaného odradit od páchání další trestné činnosti a obžalovaný by měl během zkušební doby prokázat, že je schopen vést řádný život.

26. Okresní soud rozhodl, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozené spol. PointS Czech s.r.o. na náhradě majetkové škody částku ve výši 1 055 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázal poškozenou spol. PointS Czech s.r.o. se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Své rozhodnutí podrobně odůvodnil v bodě 32. (str. 19) odůvodnění napadeného rozsudku. Okresní soud při rozhodování vycházel z toho, že nebyl předložen důkaz, kterým by bylo možno ověřit, zdali a v jaké výši byl poškozenou spol. PointS Czech s.r.o. odvedeno DPH státu. Poškozená společnost byla plátcem DPH, přičemž DPH za pneumatiky odvedla státu, jak vyplývá z provedených důkazů. Výše způsobené škody činila nejméně 1 055 000 Kč bez DPH, resp. nejméně 1 276 550 Kč s DPH, jak je podrobněji rozvedeno v bodě 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Poškozená spol. PointS Czech s.r.o. řádně a včas uplatnila nárok na náhradu majetkové škody, škoda vznikla v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného a co do důvodů a výše je prokazována provedenými důkazy. Krajský soud proto rozhodl, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu majetkové škody poškozené spol. PointS Czech s.r.o. částku 1 276 550 Kč. Jelikož poškozená spol. PointS Czech s.r.o. ve svém odvolání požadovala i alternativní plnění v celkové výši 1 369 900 Kč, tedy v částce, kterou krajský soud nevzal za prokázanou, byla podle § 229 odst. 2 tr. ř. poškozená spol. PointS Czech s.r.o. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

27. Z výše uvedených důvodů bylo krajským soudem rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směruje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. l písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 9. prosince 2021

JUDr. Jaroslava Miketová v. r.
předsedkyně senátu

vyhotovil:
Mgr. Petr Tajdus

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková